

[J. K. Hansen]

den helt store forbrydelse imod havbunden, for det svarer altså til ½ pct. af den samlede havbund i Storebælt. Det betyder også, at mindre end 10 pct. af blåmuslingebankerne på Sprogø Øst- og Vestrev samt Halsskov Rev bliver berørt. Det kan da godt være, det er alvorligt i sig selv, men det er altså mindre end 10 pct., der bliver berørt på Sprogø Øst- og Vestrev samt Halsskov Rev. Vi ved også, at nogle af revene er gydepladser for sild. Men den påvirkning på sildegydepladserne i Storebælt, som man går i gang med, drejer sig maksimalt om 2 pct. af sildegydepladserne i Storebælt.

Alle disse oplysninger er ikke noget, jeg står og finder ud af af mig selv. Det er oplysninger, som vi har fra Miljøministeriet, som vi har samarbejdet fantastisk godt med i denne sag.

Så ved jeg ikke, hvor fru Margrete Auken har sine oplysninger fra. Vi har jo mange venner rundt omkring, også venner i gåseøjne, og jeg har da selvfølgelig fået mange breve fra »venner«, der har fortalt mig om det uhyggelige, men vi bliver altså nødt til at holde os til det saglige og det faktiske, og det har vi altså brugt megen tid på.

Vi lader os altså som sagt ikke snyde, og vi har taget alle de hensyn, som vi overhovedet kan tage i en sådan sag. Jeg ved også, at ved planlægningen af projektet er der taget hensyn også til de smukke landskaber omkring Bæltet, således at de ikke bliver generet.

Så jeg må tilbagevise de uhyrlige påstande, som jeg opfattede lå i fru Margrete Aukens angreb på os.

Tommy Dinesen (SF):

Når jeg hører hr. J. K. Hansen, så kan jeg næsten slet ikke forstå, vi har kunnet undvære at få nogen broer og tunneler, for det bliver tilsyneladende bedre over det hele.

Men jeg vil da godt give både ministeren og de forskellige ordførere, der er brotilhængere, ret i, at der er lavet fantastisk mange rapporter på det her område. Man kan fundere over, hvor meget det hjælper, men vi er da blevet klogere i hvert fald. Det er nok svært, tror jeg, med de mange rapporter, der ligger, at overbevise ret mange, men vi får en bedre viden, vil jeg indrømme. Der er efterhånden to meter rapporter på mit kontor, og jeg har læst dem alle sammen, men jeg er ikke blevet overbevist af den grund.

Jeg er blevet overbevist om, at det, vi har sagt, har været det rigtige. Den løsning, vi har fundet frem til, er den rigtige, og det er der altså ikke nogen der har argumenteret imod. Så kan man bebrejde SF, at vi måske var for sent ude. Det har jeg tilbagevist, det var vi ikke. Vi kunne godt have lavet en anden løsning, hvis viljen var der. De Radikale var senere ude end SF. Det er så deres problem.

Ministeren siger, at aftalepartierne ikke frygter hinanden. Så kan jeg ikke lade være med at spørge: Jamen hvorfor har man så valgt denne model? Den er jo et typisk dansk kompromis. Alle får noget. Socialdemokraterne har fået noget på den kollektive trafiks side ved at få en boret tunnel og en jernbaneløsning først. De Konservative og Venstre har fået det dér påhæng, som bliver det eneste synlige monument. Undskyld, jeg glemte hr. Arne Melchior i denne forbindelse, det var ikke meningen. Han har fået en bro.

Der er ingen tvivl om det, jeg sagde i mit indlæg, at der ligger en rævesakseklauseul i det her. Det er ikke, fordi man elsker hinanden. Det er, fordi man har fundet ud af noget, så man kan være sikker på, at der ikke er nogen, der løber fra aftalen.

Ministeren siger, at han ikke tror, der er nogen, der vil betale penge for at køre frem og tilbage over broen, og det tror jeg heller ikke, men der ligger det i det – det er bevist alle steder i verden, og det vist også den før omtalte tur til USA, ligesom man kan se det herhjemme – at hvor man har én bro eller én tunnel, får man senere en til. Det drejer sig både om Limfjorden, om Lillebælt og om Farøbroerne. Derfor ligger der det i det – og det er årsagen til vores modstand mod dette – at bilismen bliver fremmet fantastisk meget, og det ved vi. Vi kan så håbe, at DSB kan opnå så meget på de tre år, der går, at de kan forhindre, at den individuelle trafik bliver fremmet.

Ministeren siger, at den etapevise afvikling af færgeoverfarterne på Storebælt i denne forbindelse er en positiv ting, og det siger mig indirekte, at man kunne have fundet noget, der var bedre. Det ville man selvfølgelig altid kunne have fået, men nu indrømmer man det også.

Dohrmann (FP):

Nogle vil måske mene, at Fremskridtspartiet har talt for lidt om miljøet i forbindelse med